

BEKÖSZÖNTŐ

A SIKLÓSI KATOLIKUS PLÉBÁNIA TÁJÉKOZTATÓJA

Szabadítsd ki, Uram, nemzetemet minden szorongattatásból. (Zsolt 24,22)

2007 és 2011 után, ebben az évben is el kellett indulnom, gyalogosan Csíksomlyóra. Mint a korábbi években most is családjainkért ajánlottam fel utam. Úgy gondolom, sokan érzékeljük, hogy baj van családjainkban. Nem gazdasági, hanem nincs összetartó erő. Miért?

Egy-egy étkezést leszámítva nem töltenek együtt időt családjaink. Nincs belső kapcsolat, csak felszínes együttlétek. Sok helyt még a (szentségi) házasság is hiányzik, mondván az csak egy papír.

Pedig mindenki lelkébe bele van égetve a vágy, hogy feleség, anya legyen. A párkapcsolatból pont a Fennvaló áldása hiányzik, amire az évek során, a legnagyobb szükség van. Így alig elképzelhető, hogy naponta együtt imádkozzanak. Pedig ez igen fontos volna. Szent II. János Pál pápa mondta. „a

naponta együtt imádkozó család együtt is marad.” Az utam során is ezt kértem mindenkitől, azaz napi egy fohászt együtt mondjanak el. Kissé furcsán néztek rám. Székelykeresztúr és Székelyudvarhely között, a Rez-hegyen átmenő utam során a heti javadalmat vivő pásztorokkal találkoztam. Tőlük csak azt kértem, hogy a Pünkösdig hátralévő egy héten kevesebbet káromkodjanak. Az arcukat nem feledem. Az atyafiak hümmögve vakargatták fejüket, merthogy sok a mérgeledni való. Ígérték figyelnek.

De eszembe jut Lippa, ahol a Caritas-háznál a vezető és felesége is fogad. Valamennyi utamat segítették. Elmenőben az asszony pajkosan kérdi, tudom, hogy mit tettem velük?

A 2011-es utamra készült képecskén Szent II. János Pál pápa gondolat volt írva. Említi, hogy ők addig is imádkoztak, csak külön. Azóta együtt, s ragyognak a szemei.

Számomra fontos volt, hogy szentmisével és áldással távozzam Siklósról, amit Máriagyúdon a Szűzanya előtt, a papbácsi is megerősített. A Tenkesen át vezetett utam, és Máriakéméndig jó részt mezei utakon haladtam. Ott Páter Suncit kaptam egy időre kísérőnek. Lánycsókig a földutakon kétszer is félreszaladtam. Így egy kicsit később értem Mohácsra, bár még napvilágnál. A tervezett 32 kilométerből 40 lett. Igazi pihenés volt jó részt a Duna gáton haladni, Hercegszántó felé, ahol a 10, 5 méteres Mária kegyszobor mellett a templomban 9 boldog és szent ereklyéje található.

Innen a szerb határ mellett haladva jutottam a Tompa-Szabadka út mellett található Anna kápolnáig, mely a Mátyás templom kicsinyített mása, egy kis ékszerdoboz. Az Alföld a nagy meleggel és a 35-38 km távokkal próbára tett. Így jutottam el a Battonyai határátkelőig. Itt kaptam az első igazi esőt, bár a Tenkes is sírva búcsúzott, de ehhez képest semmi sem volt. Csodálatos volt a Maros bal partján az út. Több helyen is új szakaszokat kellett feltárni a majdan kiépülő Mária Út számára.

Ma már erős meggyőződés él bennem, hogy harmadik utam azért kellett megtennem, mert elmentem Szőkefalva/Seuca mellett. Pedig egy útnak érinteni kell az ilyen helyet, ahol az ég a földdel összeér. 1995 és 2005 között 23-szor jelent meg itt a Szűzanya, mint a Fény Királynője.

Kérése:”Sokszor gyónjatok és áldozatok, és napjaitokat szője át az ima”

A Küküllő mellett haladva, az út végéig többször vert az eső, szél.

Az éjszakai nyugodalmaim megrövidültek a meglehetősen nagy iramnak köszönhetően.

Erős fájdalmaim voltak a futóművekben. Az úton azonban változatlanul tudtam haladni, egészen Somlyóig. Itt már csak vánszorogtam, nehezen jártam. Somlyón a segítő Szűzanya lábainál letettem terheim, amit sokszor kimondatlanul aggattak rám.

Csodáltam zarándokszállásomon (Kb. 30 fős szoba) a Zetelaki fiatalokat, akik két nap jöttek gyalogosan, s így haza is. Ez körülbelül 120 kilométer összesen. Ugyanígy csodáltam a Székelyudvarhelyről jövő 720 fős zarándok csoportot, vagy a Gyimesbükkieket. Hihetetlen hit, lelki és fizikai erő van bennük. A szombati szentmisén a kispapok segítségével kaptam ülőhelyet, bár nem kértem, de ekkor már állni sem igen bírtam.

Köszönetet mondok mindenkinek, aki segített, aki imádkozott utam alatt, akik értem is mondtak egy-egy fohászt. Igen sokat számított. A teljes úton érezhettem a Gazdánk segítségét, de az utolsó 80-90 kilométeren Ő vitt. Abban az állapotban, Nélküle, nem tudtam volna Csíksomlyóra érni.

Tóth János
zarándok

Tanévzáró beszéd

Elhangzott a Szent Imre Katolikus Általános Iskola tanévzáró ünnepségén

Utoljára vagyunk együtt az idei tanévben itt, ebben az ősi templomban. Itt kezdtük a közös munkánkat, innen indulunk a nyári vakációra. A Szentlelket hívtuk segítségül a tanév kezdetén, s Te Deumot, hálát mondtunk ma mindazért, amit kaptunk. Mert ha nyitottak voltunk, sok mindent befogadhattunk.

Találkozások sorozata volt ez az esztendő. Nemcsak érdekes emberekkel találkozhattunk, hanem egymással is: és az egymással való találkozás, miként a folyómederben az együtt tovasodott köveket, bennünket is csiszolt, simított. A meder, amelyben tovasodódtak a kövek, mélyült, kopott: ez a tanári sors. Fiatalok százainak adunk medret, partot, szerteszét folyni akaró vágyaiknak, elképzeléseiknek. Irányt szeretnénk adni nekik, miközben mi maradunk, s mindenki, aki továbbmegy, egy-egy darabot magával szakít belőlünk.

Nagy utat tettünk meg a tanév kezdete óta és most elérkezett a számadás, a bizonyítványosztás ideje. Ilyenkor mi, tanárok is elgondolkodunk azon, hogyan teljesítettünk a gyerekekkel közösen, mit tettünk jól vagy rosszul ebben a tanévben. Komoly munkát tudhatunk magunk mögött: terveztünk, küzdöttünk, izgultunk és örültünk a sikereinknek, tanultunk a kudarcból.

A 2013/2014-es tanévben 10 osztályunkba 135 tanuló járt. 2 napközis és 2 tanulószobai csoportot működtettünk. A napi oktató-nevelő munkát 15 főállású és 3 óraadó pedagógus látta el. Munkánkat 5 technikai dolgozó segítette.

A lehetőségekhez mérten igyekeztünk, hogy a tehetséges tanulók megkapják azt a többletet, ami segíti kibontakozásukat. A rászorulóknak, a felzárkózás lehetőségét biztosítottuk. Köszönetemet fejezem ki minden kollégámnak a támogatottak nevében is, akik ebben a munkában részt vettek.

Intézményünk nevelőtestülete e tanévben is elvégezte azokat a feladatokat, amit célul tűzött ki maga elé. Voltak vidám és szomorú pillanataink, voltak ragyogó sikereink és esetenként kudarcaink is. Mindezek ellenére sikeres tanévet tudhatunk magunk mögött. E tanévben is megtartott hagyománnyá vált rendezvényeink: a Szent Imre-nap, a közös karácsony, a farsangi bál, játszóházi foglalkozások, a különféle versenyek, a húsvéti lelki napok, a havi szentmisék és reggeli áhítatok, túrák és kirándulások, és még sorolhatnám, mind a gyerekek fejlődését szolgálták.

Hagyománnyá vált programjaink mellett uniós pályázatunknak köszönhetően innovatív pedagógiai tevékenységeket tudtunk megvalósítani a tanév folyamán. E projekt keretében egészségnapokat, informatika, néptánc és helytörténeti szakkört, különféle sportfoglalkozásokat és kirándulásokat, egy-egy angol és német nyelvi témahetet, valamint közlekedési és baleset megelőzési tájékoztatókat szerveztünk tanulóinknak. A pályázat keretében május folyamán már megvalósítottunk egy erdei iskolai tábort, de a nyári hónapok alatt még egy-egy német és angol, sport és kerékpáros táborban vehetnek részt az érdeklődő tanulók.

Ebben a tanévben is szép sikereket értünk el különféle kézműves- és rajzpályázatokon, ahol főként a Táltos Művészeti Iskola tevékenységébe bekapcsolódó tanulóink szerepeltek különösen szépen. Köszönöm a felkészítő pedagógusok: Nagy Ibolya, Nagy Edit, Tóthné Brunyai Ildikó, Zelefainé Imhof Andrea és Bíróné Varga Györgyi és diákjaik munkáját.

A sport területén az idei tanévben is kiemelkedő teljesítményt nyújtottak a sajátos nevelési igényű tanulóink, akik sok szép eredménnyel tértek haza a területi, megyei és országos versenyekről. Köszönöm Pálinkás István, Witzlné Maczkó Ilona és Kapitány Anita, valamint a sportoló diákok munkáját.

Intézményünk, Kormosné Káplár Borbála tanárnő szervezésében immár 8. alkalommal rendezte meg a Pécsi Egyházmegye katolikus iskoláinak és a Siklós környéki oktatási intézmények történelmi vetélkedőjét. Az idei verseny a Századok magyar ereklyéi címmel került meghirdetésre. A versenyre 20 három fős csapat jelentkezett, melynek döntőjében iskolánk csapata az előkelő 6. helyezést érte el. Erről a helyről is köszönöm iskolánk igazgatóhelyettesének, Borika néninek a magas színvonalú és nagyon tanulságos verseny megszervezését, iskolánk diákjainak pedig a felkészülést.

Kedves Diákok!

A mai napon eljött a számadás ideje. A bizonyítványban lévő jegyek, értékelések egyértelművé teszik, hogy mit sikerült elérnetek 2013/2014-es tanévben. Tudom, hogy többségetek örömet, büszkeséget szerzett édesanyátok, édesapátok számára. Kevesen vannak, de sajnos vannak, akik nem mondhatják el mindezt önmaguk munkájáról. Azoknak azt tudom csak mondani, az egyik legfájdalmasabb tekintet a csalódott szülőé. A csalódást pedig fel kell, hogy váltsa az öröm. Ki kell használni a nyár adta lehetőséget, hogy augusztusban az öröme legyen a főszerep.

Kedves Pedagógustársaim!

A kő lassan legördül a szívekről, a vérnyomás megnyugszik egy kicsit, s még a felelősség is eltűnik egy időre. Mint minden tanév a 2013/2014-es is hosszúnak tűnt. Különösen azért, mert az elmúlt tanévekhez képest az idén sokkal több feladattal kellett megbirkóznunk uniós pályázatunknak köszönhetően. Nem volt könnyű ez az év. De azt is elmondhatjuk, hogy megérte. Biztos vagyok abban, hogy valamennyi gyermek, szülő is megérezte, hogy ebben az évben sikerült igen sokat tennetek a Szent Imre Katolikus Iskola növendékeiért. Köszönöm minden pedagógusnak, akik kivették a részüket ebből a nehéz, de mégiscsak szép tanévből.

(Folytatjuk)

Siklós, 2014. június 16.

Batki Ottó ig

Oscar Wilde: A Boldog Herceg(Mese) 3. részlet

Mesélt a piros íbiszekről, amelyek hosszú-hosszú sorokban álldogálnak a Nílus partján és csőrükbe kapják az aranyhalakat. Mesélt a szfinxről, amely olyan öreg, mint maga a világ, a sivatagban él, és tud mindent. Mesélt a kalmárokról, akik lassan lépkednek a tevéik oldalán és borostyán láncot visznek a kezükben. Mesélt a hold-hegyek királyáról, aki fekete, akár az ébenfa, és egy nagy kristály az istene. Mesélt az óriás zöld kígyóról, amely egy pálmafán alszik, és hús papja mézeskaláccsal eteti. Mesélt a törpékről, akik a nagy tavon óriás leveleken hajóznak, és örökös háborút vívnak a lepkékkel. – Drága kicsi fecském – mondta a herceg -, csodálatos dolgokat mesélsz nekem, de nincs csodálkozni valóbb az emberi szenvedésnél. Nincs nagyobb titokzatosság mint a nyomorúság. Repülj végig a város felett, kicsi fecske, és meséld majd el nekem, mit láttál. Így a fecske végigrepült a város felett, és látta, hogy a gazdagok szép házaikban boldogan vigadoznak, míg a koldusok ott üldögélnek a kapuk előtt. Berepült a sötét sikátorba, és belenézett az éhező gyerekek fehér arcába, amint közömbösen bámulták a fekete utcát. Egy híd boltíve alatt, két kisfiú feküdt, szorosan egymás karjában, hogy meg ne dermessze őket a hideg. – Jaj de éhesek vagyunk! – mondták. – Itt nem alhattok! – kiáltott rájuk az ór, s a két kisfiú nekivágott az esőnek. Aztán a fecske visszarepült, s elmondta a hercegnek, mit látott. – Beborítottak arannyal – mondta a herceg, fejtsd le rólam levelenként, és add a szegényeimnek. Az élők azt képzelik, hogy az arany boldogságot hoz rájuk. – A fecske lecsipegette hát az arany levélkéket, egyiket a másik után, míg a boldog herceg tetőtől talpig kopott nem lett és szürke. És az arany levélkéket, egyiket a másik után, mind a szegényeknek vitte, és a gyermekek arca kipirosodott tőle. Nevetésük, játszadozásuk felverte az utcát. – Van már otthon kenyérünk! – kiáltották. Akkor lehullott a hó, s a hóra jött a fagy. Az utcák mintha ezüstből volnának, úgy csillogtak és ragyogtak. A házak ereszeről hosszú jégcsapok lógtak, megannyi kristály-tőr, az emberek pedig mind bundába bújtak, és a kisfiúk piros sapkában korcsolyáztak a jégen.

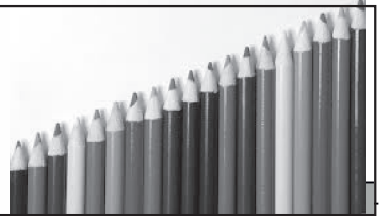
A szegény kicsi fecske egyre jobban és jobban fázott. De annyira megszerette a herceget, hogy nem akarta elhagyni. Felcsipegette a morzsákat a pék ajtaja előtt, amikor a pék nem látta, és a szárnyaival csapkodott, hogy felmelegedjék. Végül érezte, hogy nem sokára meghal. Már csak annyi ereje maradt, hogy utoljára rászállhatott a herceg vállára. – Isten veled, drága herceg – suttogta -, ugye megengeded, hogy megcsókoljam a kezedet! – Örülök, kicsi fecském, hogy végre mégis elindulsz Egyiptomba – mondta a herceg -, túlságosan hosszan időztél itt, de inkább az ajkamat csókolj meg, mert szeretlek. –

(Folytatjuk)

Kedves Gyerekek!

Ha tetszett a történet, rajzoljatok róla egy szép képet, és adjátok le a sekrestyében Zoli atyának vagy Márkónak. A legszebb rajzokat a gyermekmisén meglepetéssel jutalmazzuk.

Szabó-Kakas Szilvia

Júliusi programjaink:

Július 3. Csütörtök	6 óra Szentmise az Oltáriszentség tiszteletére.
24 órás szentségimádás.
Július 4. Péntek	6 óra Szentségbetétel és Litánia.
18 óra Szentmise a rózsafüzér társulat élő és elhunyt tagjaiért.
Július 5. Szombat	15 óra Imaóra a templomban.
16 óra Szentmise a fatimai Szűzanya tiszteletére.
A szentmise után agapé a sekrestyében.
Július 6. Vasárnap	16 óra Szentmise Kisharsányban.
16 óra 30 perc Rózsafüzér titokcsere és szentségimádás templomunkban.
Július 7-12.	Hittantábor Orfűn.
Július 11. Péntek	Péntek Családi nap Orfűn.
Július 13. Vasárnap	16 óra Ovis és családos szentmise.
Július 20. Vasárnap	15 óra Szentmise Nagytótfaluban.
Július 26. Szombat	10 órától 12 óráig Nikodémus órája (szervezés alatt)
15 óra 30 perctől Szeretetláng imaóra a templomban.
Július 27. Vasárnap	16 óra Szentmise Kistapolcán.

2014. júliusi imaszándékok

Egyetemes szándék: Hogy a sport gyakorlása mindig alkalmul szolgáljon emberi testvériségre és növekedésre.

Evangelizációs imaszándék: Hogy a Szentlélek támogassa azoknak a világiaknak a munkáját, akik a szegényebb országokban hirdetik az evangéliumot.